

E tekintetben a felperes azt állítja, hogy a Bizottság tévesen tulajdonított jelentőséget annak a ténynek, hogy az összefonódás után a piaci részesedések nem módosulnak. A Crédit Agricole ugyanis e piaci részesedéseket az összefonódásnak, és nem belső terjeszkedésnek köszönhetően érte el, ahogyan azt az Intesa Sanpaolo az összefonódás előtt tette. Ez érinti a kiskereskedelmi banki szolgáltatások vidéki piacát.

3. A harmadik jogalap a 139/2004/EK rendelet 9. cikke (2) bekezdése a) és b) pontjának, valamint (3) bekezdése első albekezdése b) pontjának és második albekezdésének megsértésére, továbbá az indokolási kötelezettség megsértésére vonatkozik.

A felperes úgy véli, hogy a Bizottság állításával ellentétben a banki szolgáltatások vidéki piaca létezik: e szolgáltatások igénybe vevői nem hajlandók mozogni, és más szolgáltatóknak nehéz belépniük a telített piacra. Van tehát egy olyan szűk piac, amely nem minősül a közös piac lényeges részének.

4. A negyedik jogalap a 139/2004/EK rendelet 9. cikke (2) bekezdése a) és b) pontjának, valamint (3) bekezdése első albekezdése b) pontjának és második albekezdésének megsértésére, továbbá az indokolási kötelezettség megsértésére vonatkozik.

E tekintetben a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a versenyhatóság által a Crédit Agricole és az Intesa Sanpaolo ellen indított jogsértési eljárást, amelyeket tehát a piacra gyakorolt hatások szempontjából összekapcsolódó, és nem versengő feleknek kell tekinteni.

5. Az ötödik jogalap a 139/2004/EK rendelet 1. cikkének és 9. cikke (2) és (3) bekezdésének megsértésére, valamint a szubszidiaritás és az arányosság elvének megsértésére vonatkozik.

A felperes úgy véli, hogy az összefonódásnak nincs közösségi relevanciája, és hogy a nemzeti versenyhatóság jobb helyzetben van az összefonódás vizsgálata szempontjából. Mindenesetre a Bizottságnak át kellett volna tenni az összefonódásnak a határozatban megjelölt vidéki piacokra vonatkozó részét.

2011. január 24-én benyújtott kereset — Deutsche Lufthansa és társai kontra Bizottság

(T-46/11. sz. ügy)

(2011/C 80/56)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Deutsche Lufthansa AG (Köln, Németország), Lufthansa Cargo AG (Kelsterbach, Németország) és Swiss Internati-

onal Air Lines AG (Bázel, Svájc) (képviselők: S. Völcker, F. Louis, E. Arsenidou és A. Israel ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék semmisítse meg a vitatott határozat 1–4. cikkét;

— a Törvényszék a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek az EUMSZ 101. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/39.258 — „légi árufuvarozás”-ügy) 2010. november 9-én hozott C(2010) 7694 végleges bizottsági határozat megsemmisítését kérik.

Keresetük alátámasztására a felperesek négy jogalapra hivatkoznak:

1. Az első jogalappal a felperesek azt állítják, hogy a vitatott határozat sérti az EK–Svájc közötti megállapodás 11. cikkének (1) és (2) bekezdését, mivel a versenytársak által Svájcban felvett kapcsolatokra hivatkozik.

2. A második jogalap azzal kapcsolatos, hogy a vitatott határozat sérti a 3975/87 rendelet⁽¹⁾ 1. cikkének (2) bekezdését, mivel a versenytársak által az EGT-n kívüli joghatósági területen 2004. május 1-jét megelőzően felvett kapcsolatokra hivatkozik annak megállapításakor, hogy:

— európai fuvarozók (ideértve a felpereseket is) 2004. május 1-jét megelőzően megsértették az EUMSZ 101. cikket és az EGT-Megállapodás 53. cikkét;

— az egységes és folyamatos jogsértés 2004. május 1-jét megelőzően kezdődött, hogy a jogsértés közvetlenül ezen időponttól kezdődően megállapítható legyen;

3. A harmadik jogalap arra vonatkozik, hogy a vitatott határozat sérti az EUMSZ 101. cikket, az EGT-Megállapodás 53. cikkét és az EK–Svájc közötti megállapodás 8. cikkét, mivel úgy tekinti, hogy a versenytársak között az EGT-n kívüli joghatósági területen felvett kapcsolatok ugyanazon egységes és folyamatos jogsértés részét képezték, mint a versenytársak között központilag felvett kapcsolatok.

4. A negyedik jogalap azzal kapcsolatos, hogy a vitatott határozat sérti az EUMSZ 101. cikket és az EGT-Megállapodás 53. cikkét annyiban, amennyiben úgy tekinti, hogy a versenytársak között az EGT-n kívül felvett kapcsolatok önmagukban az EUMSZ 101. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke megsértését jelentik, azaz függetlenül attól, hogy azok ugyanazon egységes és folyamatos jogsértés részét képezik-e, mint a versenytársak között központilag felvett kapcsolatok. Az EGT-be irányuló szállítványokkal kapcsolatos megállapodások vagy összehangolt magatartások az EGT-n belüli versenyt nem korlátozzák, és nem érintik a tagállamok közötti kereskedelmet sem. Továbbá a számos releváns hatáskörbe való kormányzati beavatkozás kizárja az EUMSZ 101. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikkének alkalmazását.

(¹) A légiközlekedési ágazat vállalkozásaira vonatkozó versenyszabályok alkalmazásával kapcsolatos eljárás megállapításáról szóló, 1987. december 14-i 3975/87/EGK tanácsi rendelet (HL L 374., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 1. kötet, 262. o.).

2011. január 24-én benyújtott kereset — British Airways kontra Bizottság

(T-48/11. sz. ügy)

(2011/C 80/57)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: British Airways plc (Harmondsworth, Egyesült Királyság) (képviselők: K. Lasok QC, R. O'Donoghue barrister és B. Louveau solicitor)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék semmisítse meg a határozatot, amennyiben az megállapítja, hogy a felperes részt vett a pótdíjak utáni jutalékkal kapcsolatos jogsértésben, és/vagy az ügyet utalja vissza a Bizottsághoz, hogy vizsgálja felül az e kérdésben hozott határozatát;
- a Törvényszék semmisítse meg a határozatot, amennyiben az megállapítja, hogy a felperes 2001. január 22-től kezdve részt a jogsértésben, és ezen időpontot 2001. október 1-jével váltsa fel, és/vagy az ügyet utalja vissza a Bizottsághoz, hogy vizsgálja felül az e kérdésben hozott határozatát;
- a Törvényszék semmisítse meg a határozatot, amennyiben az megállapítja, hogy a Hongkonggal, Japánnal, Thaifölddel, Indiával, Szingapúrral, Koreával és Brazíliával kapcsolatos ügyek megsértették az EUMSZ 101. cikket, az EGT-Megállapodás 53. cikkét és a Svájccal kötött megállapodás 8. cikkét, és/vagy az ügyet utalja vissza a Bizottsághoz, hogy vizsgálja felül az e kérdésben hozott határozatát;

- a Törvényszék a fent említett minden egyes pontra tekintettel és/vagy korlátlan felülvizsgálati jogkörében eljárva törölje vagy jelentősen csökkentse a határozatban a felperessel szemben kiszabott bírságot;
- a Törvényszék a Bizottságot kötelezze az ezen ügygel kapcsolatban a felperes részéről felmerült jogi és egyéb költségek és kiadások viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes az Európai Unió működéséről szóló szerződés 101. cikke, az EGT-Megállapodás 53. cikke, valamint az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között a légi közlekedésre vonatkozóan létrejött megállapodás 8. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/39.258 — „légi árufuvarozás”-ügy) i. az EGT-n belüli repülőterek közötti légi útvonalakon; ii. az EU-n belüli repülőterek és az EGT-n kívüli repülőterek közötti légi útvonalakon, iii. európai uniós tagsággal nem rendelkező EGT-országok repülőterei és harmadik országok repülőterei közötti útvonalakon, valamint az EU-n és Svájcban belüli repülőterek közötti légi útvonalakon nyújtott légi árufuvarozási szolgáltatások ára több összetevőjének összehangolásával kapcsolatos, 2010. november 9-én hozott C(2010) 7694 végleges bizottsági határozat részleges megsemmisítését kéri. A határozatban megállapított összehangolás az üzemanyagpótdíjat, a biztonsági pótdíjat és a pótdíjak után a szállítványozóknak fizetendő jutalékot érintette.

Keresetének alátámasztására a felperes hét jogalapra hivatkozik.

1. Első jogalapjával a felperes nyilvánvaló mérlegelési hibákra és nem megfelelő indokolásra hivatkozik, mivel a Bizottság nem nyújtott be elég pontos bizonyítékokat arra vonatkozóan, hogy a felperes részt vett a pótdíjak utáni jutalékfizetés összehangolásában, miközben figyelmen kívül hagyta a birtokában levő, ennek ellenkezőjét alátámasztó lényeges bizonyítékokat.
2. Második jogalapjával a felperes nyilvánvaló mérlegelési hibára és arra hivatkozik, hogy az alperes megsértette azon kötelezettségét, hogy jogilag megkövetelt módon bizonyítsa a felperes által elkövetett jogsértés kezdő időpontját. E tekintetben a felperes úgy érvel, hogy:
 - a benyújtott bizonyítékok a jogsértés időtartamát illetően nem tesznek eleget a pontosság és az összhang követelményének;
 - a Bizottságnak a kezdő időpontra vonatkozó megállapítása sérti az *in dubio pro reo* elvét.
3. Harmadik jogalapjával a felperes téves jogalkalmazásra, valamint ténybeli hibákra és nyilvánvaló mérlegelési hibákra hivatkozik, mivel a Bizottság a Hongkongban, Japánban, Indiában, Thaiföldön, Szingapúron, Koreában és Brazíliában hatályos, a légi közlekedést szabályozó jogi és igazgatási rendszerekre tekintettel nem rendelkezett hatáskörrel arra, hogy a szóban forgó helyzetben az EUMSZ 101. cikket és/vagy az EGT-Megállapodás 53. cikkét alkalmazza, és/vagy hatásköreit nem a nemzetközi udvariasság elvének megfelelően gyakorolta, és/vagy hatásköreinek gyakorlása során a nemzetközi udvariasság elvét nem, illetve nem megfelelően vette figyelembe.